

Een nieuwe kolonisatie van Afrika

Verslag van een presentatie van Obianuju Ekeocha tijdens de Week voor het Leven in het Europees Parlement te Brussel, maart 2019.

Maart 2019, Obianuju Ekeocha - Verslag Leontine Bakermans



Obianuju Ekeocha is een jonge Afrikaanse biomedisch wetenschapper die in het Verenigd Koninkrijk woont. Het is haar passie om ervoor te zorgen dat Afrikaanse waarden worden bewaard en gewaardeerd en daarom heeft zij de organisatie 'Culture of life Africa' opgericht. Hiermee wil ze de misvattingen die over Afrika in de westerse wereld bestaan, rechtzetten.

Hier haar verhaal: Ik weet dat het kolonialisme verleden tijd is, maar de afgelopen jaren zien we dat rijke, westerse landen en donoren eigenlijk met een herkolonisatie bezig zijn: ze handelen vanuit de misleide overtuiging dat ze weten wat het beste is voor Afrikaanse vrouwen en gezinnen: meer abortus en anticonceptie, minder kinderen, minder moederschap. Hier is in de meeste gevallen door het Afrikaanse volk helemaal niet om gevraagd.

Er zijn onmiskenbare tekortkomingen in verschillende systemen in Afrika, zoals een tekort aan banen en scholing. In totaal zijn er ongeveer 96 miljoen jonge mensen in de sub-Sahara Afrikaanse regio die op school zouden moeten zitten maar daar niet zitten. Dat is een garantie voor levenslange armoede.

Er is te kort aan schoon drinkwater. En bij deze opmerking wil ik erop wijzen dat de voormalige en nu overleden secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Kofi Annan, in een van de toespraken op Wereldmilieudag heeft verklaard : "Watergerelateerde ziektes zijn verantwoordelijk voor 80% van alle ziekten en sterfgevallen in de ontwikkelingslanden". Als dit waar is, moet dit als een noodsituatie worden beschouwd en moet het alle discussies en overwegingen over hulp domineren.

Er is geen breed toegankelijke en betaalbare gezondheidszorg. Er zijn bijvoorbeeld miljoenen mensen met diabetes in Afrika. Ik weet dat er miljoenen in Europa en andere delen van de ontwikkelde wereld zijn die met diabetes leven, maar de reden dat ik op deze miljoenen gevallen in Afrika wijs, is dat de meeste van onze gezondheidszorgsystemen niet toegankelijk of zelfs betaalbaar zijn voor de lagere en middenklasse populaties. Dit betekent dat elke ziekte-toestand die langdurig is of levenslang moet worden behandeld, niet te betalen is en daarom onvoorstelbaar lijden betekent voor de getroffen.

Maar weet u wat de 'Afrikaanse behoefte' is geworden die de discussies op internationale fora domineren? **Het is die van seksuele en reproductieve gezondheid en -rechten die worden gefinancierd in het kader van de populatieprogramma's.**

Dit was vroeger niet zo en ik heb gezocht naar de opkomst van deze nieuwe overheersende ideologie. Dit leidde naar een bijeenkomst in september 1994: een Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling (ICPD) van de Verenigde Naties in Caïro, Egypte, die duizenden

afgevaardigden van verschillende regeringen, VN-agentschappen en niet-gouvernementele organisaties (NGO's) bij elkaar bracht. **Tijdens dit evenement werden seksuele en reproductieve gezondheid omgedoopt tot mensenrechten. Het resulterende document legde de basis voor internationale donoren om de belangrijkste leveranciers van anticonceptiemiddelen en -apparaten in arme landen te worden**, aangezien het er specifiek op aandrong dat de internationale gemeenschap: "Onmiddellijk een efficiënt coördinatiesysteem en wereldwijde, regionale en subregionale faciliteiten opzetten voor de aanschaf van voorbehoedmiddelen en andere grondstoffen die essentieel zijn voor reproductieve gezondheidsprogramma's van ontwikkelingslanden en landen met een overgangseconomie."

Vanaf dat moment hebben veel donorlanden de gezinsplanning in ontwikkelingslanden verhoogd tot het niveau van een humanitaire crisis en exponentieel de uitgaven en geldstromen op dit gebied verhoogd. **Veel meer dan er geïnvesteerd is in middelen voor onderwijs, water, sanitaire voorzieningen en gezondheidszorg.** Buitenlandse hulpprojecten weerspiegelen nu meer de ideeën en ideologieën van de donoren dan de behoeften van de ontvangers.

Neem bijvoorbeeld abortus.

Abortus bestaat al eeuwen, dus we weten wat abortus is. In mijn eigen taal - de Igbo-taal, hebben we een manier om te zeggen wat abortus is, maar hoe het ook wordt gezegd, abortus heeft **ALTIJD** een negatieve connotatie. Dit komt omdat mijn mensen **abortus altijd hebben beschouwd als een directe aanval op het menselijk leven in het meest gevoelige en kwetsbare stadium.** We zien het ook als een aanval op kostbare bloedlijnen die generaties verbinden van verleden tot heden met de toekomst. Pas toen ik naar de westerse wereld verhuisde, realiseerde ik me dat er manieren zijn om de term abortus te ontsmetten door het eufemiserend te maken - het recht om te kiezen, reproductieve rechten, reproductieve rechtvaardigheid, zwangerschapsafbreking of verwijdering van product van conceptie.

Abortusrechten

Ik woonde vorige week een aantal CSW-evenementen bij de VN. Dit waren allemaal evenementen die werden georganiseerd door westerse landen met als kern een ambitieuze agenda om te bewerkstelligen dat abortusrechten universeel worden. Ik kreeg er een document met de titel **'de Verklaring van Brussel' die ik alleen kan beschrijven als een abortusrechtenmanifest dat gericht is op het universaliseren van legale abortus.**

Ik weet niet zeker of wat mij het meest choqueerde, de neerbuigendheid voor de culturele opvattingen en waarden van honderden miljoenen mensen in de derde wereld, of de minachting voor de miljoenen mensen die geloven in de heiligheid van het menselijk leven in elke fase en ontwikkeling of de volledige minachting voor soevereine naties die pas in de laatste halve eeuw onafhankelijk zijn geworden van kolonisatie.

De kern van het waardesysteem van mijn mensen is de diepe erkenning dat het menselijk leven kostbaar, primordiaal en oppermachtig is. Abortus, het opzettelijke doden van de kleintjes in de baarmoeder, is voor ons een directe aanval op onschuldig menselijk leven. Het is een ernstige onrechtvaardigheid, die niemand het recht mag ontnemen om zich te verbinden. Misschien zijn Afrikanen geneigd zich tegen abortus te verzetten omdat het veilig op de wereld brengen van gezonde baby's in Afrika moeilijker is dan in ontwikkelde landen. Misschien zijn **Afrikanen dankbaarder voor elke zwangerschap en elke geslaagde bevalling, omdat ze een dieper bewustzijn hebben van de kostbaarheid en de onzekerheid van het leven.**

Helaas zijn de donoren in de meeste gevallen terughoudend om Afrikaanse culturele opvattingen en waarden te overwegen wanneer ze met ons omgaan. Ze zien de ontwikkelingslanden als een vacuüm dat gevuld moet worden met hun ideeën. En wat meer verontrustend is, is dat ze ons benaderen vanuit een positie van superioriteit en dus met hoge verwachtingen van naleving door Afrikaanse regeringen.

Dit is de ongemakkelijke dynamiek van het hedendaagse ideologische kolonialisme dat zich heeft ontwikkeld tussen westerse donoren en de ontvangers in ontwikkelingslanden.

Ik pleit voor buitenlandse hulp waarbij de stemmen van de ontvangers centraal staan bij de overwegingen voor hulpprojecten en meer de werkelijke behoeften van de mensen weerspiegelen dan de ideologische posities van de donoren.

Als Afrikaanse vrouw hoop ik op een diepgaande en betekenisvolle verandering in alle zaken met betrekking tot ontwikkelingshulp. **Ideologische dekolonisatie, zal onze echte onafhankelijkheid zijn.**

Na afloop sprak ik Uju nog even. Ik zat toch wel een beetje in mijn maag met de geweldige bevolkingstoename in Afrika. Haar antwoord is eigenlijk heel simpel: zorg dat ook meisjes naar school gaan. Want als ze niet naar school gaan, moeten ze trouwen en krijgen ze kinderen. Door scholing wordt dit proces uitgesteld en komen er vanzelf minder kinderen.

Cultureoflifeafrica.com

Enkele filmpjes waar ze aan het woord is.

<https://www.youtube.com/watch?v=GMVJDZ8MDEE>

<https://www.youtube.com/watch?v=FutdOaDXOg0>